

af de landøkonomiske Foreninger. — De nærmere Regler for Dyrskuerne og Præmieuddelingerne bestemmes af de nævnte Foreninger efter de locale Forhold. Dog bliver det at iagttagelse, at der ved ethvert Dyrskue føres en Protokol, hvori alle de Dyr, for hvilke Præmier gives, eller som dog findes vel skikkede til Avl, indtegnes med en kort Beskrivelse af deres Herkomst og Egenheder. Besigtigelseskommissionen har tillige at gjøre de Tilstedeværende opmærksomme paa de fremstillede Dyrsk Fortrin og Mangler.

§ 5.

Til de Præmier, som udredes af Statens Bidrag, kunne alle Amtets Beboere concurrere, men det maa, saavidt muligt, paasees, at Præmier ikkun gives for saadanne Dyr, som virkelig blive benyttede til Tillæg i Landet.

§ 6.

Bed de aarlige Dyrskuer skulle ogsaa de i Amtet udsatte Landstodhingste præsenteres for Besigtigelseskommissionen, og en Bedømmelse af dem indføres i den i § 4 nævnte Protokol.

§ 7.

De Dyr, som findes værdige til Præmie, eller som dog findes vel tjenlige til Tillægsdyr, kunne efter Bedømmendes Ansættelse til Bevis herfor indbrændes med et Mærke. De Hopper, som paa denne Maade indbrændes, bedækkes uden Betaling saavel af Landstodhingstene som af Hingstene paa Stamstutteriet, men deres Ciere ere da pligtige ved de aarlige Dyrskuer at præsenteres saavel Hopperne som deres Føl, hvorom Tilførsel skeer i Protokollen med Bedømmelse af Føllene.

§ 8.

Om Tiden og Stedet, hvorpaa Dyrskuerne skulle holdes, have Landbforeningerne forud at træffe Overenskomst med Landstutmesteren, for at han, der, saavidt muligt, har at overvære disse, kan begive sig fra det ene til det andet af disse. Landstutmesteren har Stemme ved Præmieuddelingen.

§ 9.

En Beretning om Dyrskuet meddeles Landstutmesteren inden Forløbet af en Maaned efter dets Afholdelse tilligemed en Udskrift af den førte Protokol, og har han derefter at meddele Indenrigsministeriet Underretning om

det Beløb, som er uddeelt i Præmier. Landstutmesteren har ved Ministeriets Foranstaltning at udbetale ved selve Dyrskuet det forholdsmaessige Bidrag, som Statskassen har at yde de landøkonomiske Foreninger til Præmier.

§ 10.

Slotsbygningerne i Kolding med tilhørende Grund overlades fremdeles Landstutteriet til Benyttelse. Dettets Styrke bestemmes til 40 Hingste.

§ 11.

Landstodhingstene skulle hovedsageligen være af coach-horse-Racen og rekrutteres, saavidt muligt, deels ved Indkjøb i Landet, deels fra Stamstutteriet.

§ 12.

Fordelingen af Landstodhingstene til Landets forskellige Egne skeer aarlig ved Landstutmesteren, og, saavidt muligt, skulle Hingstene udstationeres uden Dypassere for hele Aaret hos paalidelige Mænd.

§ 13.

De Hingste, som ikke paa denne Maade kunne anbringes, foranstalter Landstutmesteren opstaldede i Kolding, forsaavidt de skulle udsættes i Jylland eller paa Fyen, og ved Stamstutteriet i Frederiksborg, forsaavidt de skulle udstationeres paa Sjælland, Lolland og Falster eller Møen.

§ 14.

Landstutmesteren træffer de fornødne Overenskomster med Bedkommende om Hingstenes Opstaldning, og bestemmer Bedæfningsvilkårene, han drager Omhu for, at der for enhver Hingst i Bedæfningstiden føres en nøiagtig Protokol, som maa indeholde Beskrivelse af de Hopper, som af den bedækkes, og Angivelse af deres Ciere. Er en Hoppe bleven bedækket, meddeles der strax, efter Forlangende af dens Eier, uden Betaling et Bevis, som er ordlydende med den for Hingsten førte Bedæfningsliste, og udstedes dette Bevis, hvor der er en Landstutteribetjent hos Hingsten, af denne, og Rigtigheden heraf attesteres af vedkommende Fodervært; men hvor ingen Betjent er, udstedes Beviset af Foderværten, og i Detpotet af Underbestyreren.